

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1254/1999
af 17. maj 1999
om den fælles markedsordning for oksekød
(EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21)

Berigtiget ved:

► **C1** Berigtigelse, EFT L 263 af 18.10.2000, s. 34 (1254/1999)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1254/1999
af 17. maj 1999
om den fælles markedsordning for oksekød

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽⁴⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det fælles marked for landbrugsprodukters funktion og udvikling bør ledsages af indførelsen af en fælles landbrugspolitik, der navnlig omfatter fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, hvis udformning afhænger af produktets art;
- (2) den fælles landbrugspolitik tager sigte på at virkeliggøre målene i traktatens artikel 33; i oksekødssektoren bør der træffes foranstaltninger for det indre marked, som bl.a. omfatter direkte betalinger til oksekødsproducenterne, støtte til privat oplagring og en ordning for offentlig oplagring for at stabilisere markederne og sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard;
- (3) for atter at skabe ligevægt i kødforbruget i Fællesskabet til fordel for oksekødssektoren og øge disse produkters konkurrenceevne på de internationale markeder bør markedsstøtten gradvis nedsættes; i betragtning af de følger, dette får for producenterne, bør indkomststøtten under den fælles markedsordning tilpasses og omformes; med henblik herpå bør der indføres en generel ordning med direkte betalinger til producenterne; disse betalinger bør stige i takt med den gradvise nedsættelse af markedsstøtten;
- (4) der er forskellige former for husdyrbrug, og de direkte betalinger bør derfor omfatte en særlig præmie til producenter af tyre og stude, en præmie for ammekøhold og en slagtepræmie for alle typer hornkvæg, herunder malkekøer og kalve; præmierne bør ikke medføre en stigning i den samlede produktion; derfor bør der lægges henholdsvis regionale og individuelle lofter over antallet af handyr og ammekøer, som er berettiget til særlig præmie og ammekopræmie, og, når det gælder den særlige præmie, indføres en grænse for antallet af dyr pr. bedrift, som medlemsstaterne skal have beføjelse til at modulere under hensyntagen til den særlige situation, de befinder sig i; for slagtepræmien bør der fastsættes nationale lofter på grundlag af historiske produktionstal;
- (5) betingelserne for produktionen af stude afviger normalt fra betingelserne for produktionen af tyre; det er derfor berettiget, at den særlige præmie for stude ikke fastsættes til samme beløb pr. dyr som præmien for tyre; den særlige præmie for stude bør dog opdeles i to betalinger for bestemte aldersgrupper;
- (6) slagtning af et for stort antal stude i slagtesæsonen i medlemsstater, hvor denne type produktion er af særligt stor betydning, kan påvirke markedets stabilitet og navnlig medføre en nedgang i markedspriserne; for at tilskynde til slagtning af stude uden for den årlige indbindingsperiode bør der på visse betingelser ud over den særlige præmie ydes en præmie for dyr, der slagtes uden for sæsonen i de første 23 uger af året;

⁽¹⁾ EFT C 170 af 4.6.1998, s. 13.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 407 af 28.12.1998, s. 196.

⁽⁴⁾ EFT C 93 af 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT C 401 af 22.12.1998, s. 3.

▼B

- (7) for at give producenterne større fleksibilitet bør der også kunne opnås ammekopræmie for kvier, der opfylder samme avlsbetingelser som ammekøer; antallet af præmienberettigede kvier i ammekobesætninger bør dog begrænses til den normale forholdsmæssige udskiftning; i de medlemsstater, hvor 60 % af de dyr, der er berettiget til ammekopræmie, holdes i bjergområder, bør der være mulighed for at forvalte præmien for ammekøer og kvier hver for sig, og for kvier bør det være muligt at operere med et separat nationalt præmieloft inden for det ovenfor nævnte forhold;
- (8) ammekopræmie bør principielt kun ydes til producenter, der ikke leverer mælk til mejerierne under tillægsafgiftsordningen i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾; der kan dog også være behov for indkomststøtte til bedrifter med både en malkekobesætning og en ammekobesætning; ammekopræmien bør derfor også ydes til små og mellemstore blandede bedrifter med en samlet individuel mælkerferencemængde på højst 120 000 kg; på grund af de forskellige produktionsstrukturer i Fællesskabet bør medlemsstaterne have beføjelse til at ændre eller ophæve denne kvantitative begrænsning ud fra objektive kriterier;
- (9) hvad angår ammekopræmien bør producenterne individuelle lofter bevares; nogle af de præmierettigheder, der følger af de individuelle lofter, er tidligere ikke blev udnyttet; disse uudnyttede lofter kan tilskynde til produktion og øge udgifterne, navnlig som følge af, at der opnås fuld ret til ammekopræmie for kvier; for at undgå en sådan virkning bør det samlede antal ammekopræmierettigheder i hver medlemsstat fastsættes på grundlag af de faktiske præmieudbetalinger i historiske referenceår udvidet med en vis margin med henblik på opretholdelse af den nationale reserve; medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de nationale lofter ikke overskrides; om nødvendigt bør de tilpasse producenterne individuelle lofter uden godtgørelse efter visse objektive kriterier; disse kriterier bør navnlig sikre lige behandling af de pågældende producenter og beskyttelse af de berettigede forventninger;
- (10) der kan forekomme udsving i produktionen på grund af ændringer i producenterne besætning eller produktionskapacitet; det bør derfor være muligt på visse betingelser at overføre ammekopræmierettigheder, som er erhvervet på grundlag af individuelle lofter, til andre producenter, enten sammen med bedriften, eller uden at forbindelsen mellem præmierettighederne og de udnyttede arealer bevares;
- (11) nye producenter og allerede etablerede producenter, hvis individuelle lofter af forskellige grunde ikke svarer til udviklingen i ammekobesætningen, bør ikke udelukkes fra retten til præmie; tilførslerne til og forvaltningen af de nationale reserver bør derfor finde sted efter fællesskabskriterier; af samme grund bør der for overførsel af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften gælde regler, hvorved en del af de overførte rettigheder inddrages uden godtgørelse og lægges til den nationale reserve;
- (12) medlemsstaterne bør have mulighed for at kæde følsomme områder eller lokaliteter sammen med ammekoproduktionen for at sikre, at denne produktion opretholdes, navnlig i områder, hvor der ikke er andre alternativer;
- (13) på grund af den stigende tendens til at intensivere oksekødsproduktionen bør præmierne for husdyrhold begrænses og fastlægges ud fra den enkelte bedrifts foderpotentiel i forhold til antallet og arten af dyr på bedriften; for at undgå for intensive produktionsformer bør ydelsen af disse præmier være betinget af, at en maksimal belægningsgrad på bedriften overholdes; der bør dog tages hensyn til de mindre producenters situation;
- (14) for at øge incitamenterne til ekstensivering af produktionen og derved gøre dem mere effektive i forhold til målene på miljøområdet bør der udbetales et tillægsbeløb til producenter, der opfylder strenge og reelle krav til belægningsgrad; for at undgå en større ændring af det globale støtteniveau og sikre en rimelig kontrol med udgifterne bør tillægsbeløbet om nødvendigt kunne tilpasses;

⁽¹⁾ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1256/1999 (Se side 73 i denne Tidende).

▼B

- (15) vilkårene for oksekødsproduktion og producenternes indkomstsituation varierer betydeligt i de forskellige produktionsområder i Fællesskabet; en fællesskabsdækkende ordning med ensartede betalinger til alle producenter ville være for usmidig til, at den på tilfredsstillende måde kunne tilgodese de strukturelle og naturbetingede forskelle og de deraf følgende forskelligartede behov; der bør derfor indføres en fleksibel ordning i form af supplerende fællesskabsbetalinger, som fastlægges og foretages af medlemsstaterne inden for faste globale beløb og efter visse fælles kriterier; de globale beløb bør tildeles medlemsstaterne på grundlag af deres andel af Fællesskabets oksekødsproduktion; de fælles kriterier har bl.a. til formål at forhindre, at de supplerende betalinger kommer til at virke diskriminerende, og fuldt ud at tage hensyn til Fællesskabets relevante multilaterale forpligtelser; det er navnlig vigtigt, at medlemsstaterne forpligtes til at udøve deres skøn efter rent objektive kriterier, at sikre lige behandling og at undgå forvridning af markeds- og konkurrencevilkårene; det bør fastsættes, hvilke former for supplerende betalinger der kan komme på tale; de supplerende betalinger bør have form af betalinger pr. dyr for visse kategorier kvæg og arealbetalinger;
- (16) hvad angår betalingerne pr. dyr er visse mængdemæssige grænser nødvendige for at sikre en rimelig produktionskontrol; desuden bør medlemsstaterne stille krav med hensyn til belægningsgrad;
- (17) der bør kun foretages arealbetalinger for græsarealer uden for omdrift, som ikke er omfattet af andre af Fællesskabets markedsstøtteforanstaltninger; arealbetalingerne bør finde sted på grundlag af regionale basisgræsarealer uden for omdrift, som fastlægges af medlemsstaterne ud fra historiske referencedata; arealbetalingen pr. ha, herunder supplerende arealbetalinger under den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, bør højst svare til gennemsnitsstøtten pr. ha under støtteordningen for producenter af visse markafgrøder;
- (18) direkte betalinger bør være betinget af, at de personer, der holder de pågældende dyr, overholder de relevante fællesskabsbestemmelser om identifikation og registrering af kvæg; for at opnå den ønskede økonomiske virkning bør direkte betalinger finde sted inden for visse frister;
- (19) anvendelse af visse stoffer i oksekødsproduktionen er forbudt i henhold til fællesskabsforskrifterne; de fornødne sanktioner bør anvendes, hvis de relevante bestemmelser ikke overholdes;
- (20) under den pris- og indkomststøtteordning, der fastsættes i denne forordning, er den nuværende offentlige intervention i form af opkøb, der foretages af interventionsorganerne, og offentlig oplagring ikke længere påkrævet for at skabe ligevægt på markedet, men ville medføre betydelige udgifter; denne ordning bør derfor gradvis afvikles; for at bidrage til at stabilisere markedspriserne på et niveau tæt på basisprisen, som repræsenterer det ønskede markedsstøtteniveau, bør der dog gives støtte til privat oplagring; med henblik herpå bør Kommissionen have tilladelse til at træffe afgørelse om støtte til privat oplagring, når markedsprisen falder til under 103 % af basisprisen; der bør desuden indføres en »sikkerhedsnet«-interventionsordning med henblik på at støtte oksekødsmarkedet i de medlemsstater eller i de områder i medlemsstaterne, hvor markedspriserne ikke kommer op på et kritisk prisniveau; det bør fastsættes, at ordningen med støtte til privat oplagring og interventionsordningen gennemføres på grundlag af handelsklasseskemaet i Rådets forordning (EØF) nr. 1208/81 af 28. april 1981 om fastsættelse af Fællesskabets handelsklasseskema for slagtekroppe af voksent kvæg⁽¹⁾;
- (21) oprettelsen af et enhedsmarked for oksekød inden for Fællesskabet forudsætter, at der indføres ensartede regler for handelen over Fællesskabets ydre grænser; ved siden af foranstaltningerne for det indre marked skulle en handelsordning med importafgifter og eksportrestitutioner i princippet stabilisere Fællesskabets marked; handelsordningen bør baseres på de forpligtelser, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden;
- (22) for at kunne kontrollere omfanget af samhandelen med tredjelande med oksekød bør der indføres en ordning med import- og eksportlicenser for visse produkter, herunder en ordning med sikker-

⁽¹⁾ EFT L 123 af 7.5.1981, s. 3. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1026/91 (EFT L 106 af 26.4.1991, s. 2).

▼B

- hedsstillelse for, at de transaktioner, som licenserne udstedes for, gennemføres;
- (23) for at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for Fællesskabets marked af indførsel af bestemte landbrugsprodukter bør indførsel af et eller flere af disse produkter pålægges en tillægsimporttold, hvis visse betingelser er opfyldt;
 - (24) Kommissionen bør på visse betingelser have beføjelse til at åbne og forvalte toldkontingenter, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktaten, eller af andre af Rådet vedtagne retsakter;
 - (25) bestemmelser om ydelse af en restitution ved udførsel til tredjelande, som er baseret på forskellen mellem priserne i Fællesskabet og priserne på verdensmarkedet og er omfattet af WTO-aftalen om landbrug ⁽¹⁾, bør gøre det muligt at sikre Fællesskabets deltagelse i den international handel med oksekød; der bør fastsættes mængde- og kvalitetsgrænser for disse restitutioner;
 - (26) værdigrænsernes overholdelse kan sikres under restitutionernes fastsættelse og ved den betalingskontrol, der gennemføres i henhold til bestemmelserne for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget; kontrollen kan lettes ved obligatorisk forudfastsættelse af restitutionerne, uden at dette udelukker muligheden for, at der i tilfælde af differentierede restitutioner foretages en ændring af den forudfastsatte destination inden for et geografisk område, der er omfattet af en enkelt restitutionssats; såfremt destinationen ændres, bør der ske udbetaling af den restitution, der gælder for den virkelige destination, idet restitutionsbeløbet dog ikke bør kunne være større end det, der gælder for den forudfastsatte destination;
 - (27) for at det kan kontrolleres, at mængdekravet overholdes, er det nødvendigt, at der indføres en pålidelig og effektiv overvågningsordning; derfor bør enhver restitutionsydelse gøres betinget af, at der udstedes en eksportlicens; inden for de tilladte grænser bør restitutionerne ydes afhængigt af den særlige situation for det berørte produkt; der bør kun tillades undtagelser fra denne regel for fødevarerhjælp, som ikke er omfattet af nogen begrænsninger; overvågningen af de mængder, som udføres med restitution i de produktionsår, der er nævnt i WTO-aftalen om landbrug, bør ske på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for det enkelt produktionsår;
 - (28) ud over den ovennævnte ordning og i det omfang, det er nødvendigt for, at den kan fungere efter hensigten, bør der fastsættes bestemmelser om regulering af eller, når markedssituationen kræver det, forbud mod anvendelse af proceduren for aktiv forædling;
 - (29) ordningen med told og afgifter gør det muligt at give afkald på alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved Fællesskabets ydre grænser; i særlige tilfælde kan den ordning, der er indført for det indre marked og for told og afgifter, dog vise sig utilstrækkelig; for at Fællesskabets marked i sådanne tilfælde ikke skal være ubeskyttet over for eventuelle deraf følgende forstyrrelser, bør Fællesskabet have mulighed for omgående at træffe alle nødvendige foranstaltninger; disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af de relevante WTO-aftaler;
 - (30) for at sikre, at de instrumenter, der er fastsat i denne forordning, fungerer korrekt, bør Kommissionen holdes underrettet om udviklingen i priserne på det fælles marked for oksekød; der bør derfor fastsættes en ordning for registrering af priserne for kvæg og kød af sådanne dyr;
 - (31) der bør kunne træffes foranstaltninger, når en væsentlig stigning eller nedgang i priserne forstyrrer eller truer med at forstyrre Fællesskabets marked; disse foranstaltninger bør også kunne omfatte ad hoc-interventionsopkøb;
 - (32) begrænsninger af de frie varebevægelser som følge af anvendelsen af foranstaltninger, der skal hindre spredning af dyresygdomme, kan skabe problemer på markedet i en eller flere medlemsstater; der bør

⁽¹⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

▼B

derfor kunne indføres særforanstaltninger for at støtte markedet for at afhjælpe sådanne situationer;

- (33) oprettelsen af et enhedsmarked på grundlag af fælles priser kunne bringes i fare ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, som gør det muligt at vurdere støtte, der ydes af medlemsstaterne, og at forbyde støtte, som er uforenelig med det fælles marked, finde anvendelse under den fælles markedsordning for oksekød;
- (34) medlemsstaterne og Kommissionen bør, efterhånden som det fælles marked for oksekød udvikler sig, løbende udveksle de oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning;
- (35) for at lette gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger bør der fastsættes en procedure for tilrettelæggelse af et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forvaltningskomité;
- (36) medlemsstaternes udgifter på grund af de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, bør finansieres af Fællesskabet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾;
- (37) den fælles markedsordning for oksekød bør på samme tid tilgodese målene i traktatens artikel 33 og 131;
- (38) den fælles markedsordning for oksekød, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 805/68⁽²⁾, er blevet ændret gentagne gange; på grund af antallet af tekster, deres komplicerede karakter og offentliggørelsen i forskellige numre af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* er disse tekster vanskelige at anvende, og de opfylder således ikke det krav om klarhed, der må stilles til retsforskrifter; de bør derfor kodificeres i en ny forordning, og forordning (EØF) nr. 805/68 bør ophæves; Rådets forordning (EØF) nr. 98/69 af 16. januar 1969 om fastsættelse af de almindelige regler for afsætningen af det af interventionsorganerne opkøbte frosne oksekød⁽³⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 989/68 af 15. juli 1968 om fastsættelse af de almindelige regler for ydelse af støtte til privat oplagring af oksekød⁽⁴⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 1892/87 af 2. juli 1987 om notering af markedspriserne for oksekød⁽⁵⁾, som har hjemmel i forordning (EØF) nr. 805/68, erstattes af en ny bestemmelse i nærværende forordning og bør derfor ophæves;
- (39) overgangen fra ordningerne i forordning (EØF) nr. 805/68 til ordningerne i denne forordning kan volde problemer, som ikke er behandlet i denne forordning; såfremt sådanne problemer opstår, bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige overgangsforanstaltninger; Kommissionen bør også bemyndiges til at løse specifikke praktiske problemer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for oksekød omfatter en ordning for det indre marked og for samhandelen med tredjelande og gælder for følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
a) 0102 90 05 til 0102 90 79	Tamkvæg, levende undtagen racerene avlsdyr
0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet
0202	Kød af hornkvæg, frosset
0206 10 95	Nyretap og mellemgulv, fersk eller kølet

⁽¹⁾ Se side 103 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT L 148 af 28.6.1968, s. 24. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/98 (EFT L 210 af 28.7.1998, s. 17).

⁽³⁾ EFT L 14 af 21.1.1969, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 169 af 18.7.1968, s. 10. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 428/77 (EFT L 61 af 5.3.1977, s. 17).

⁽⁵⁾ EFT L 182 af 3.7.1987, s. 29.

KN-kode	Varebeskrivelse
0206 29 91	Nyretap og mellemgulv, frosset
0210 20	Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget
0210 90 41	Nyretap og mellemgulv, saltet, i saltlage, tørret eller røget
0210 90 90	Spiseligt mel og pulver af kød eller slagteaffald
1602 50 10	Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt; blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald
1602 90 61	Andre varer med indhold af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt; blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald
b) 0102 10	Hornkvæg, levende, racerene avlsdyr
0206 10 91	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, undtagen nyretap og mellemgulv, fersk eller kølet, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
0206 10 99	
0206 21 00	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, undtagen nyretap og mellemgulv, frosset, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
0206 22 90	
0206 29 99	
0210 90 49	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget, undtagen nyretap og mellemgulv
ex 1502 00 90	Talg af hornkvæg, rå eller usmeltet, også udpresset eller ekstraheret med opløsningsmidler
1602 50 31 til 1602 50 80	Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, undtagen ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, og blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald
1602 90 69	Andre varer med indhold af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, undtagen ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, og blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald

2. I denne forordning forstås ved:

- a) »kvæg«: levende tamkvæg henhørende under KN-kode ex 0102 10, 0102 90 05 til 0102 90 79
- b) »voksnet kvæg«: kvæg med en levende vægt på over 300 kg.

AFSNIT I

DET INDRE MARKED

Artikel 2

For at fremme initiativer i erhvervslivet, der kan lette tilpasningen af udbuddet til markedsbehovet, kan der for de i artikel 1 nævnte produkter træffes følgende fællesskabsforanstaltninger:

- a) foranstaltninger til muliggørelse af en bedre avlsplanlægning
- b) foranstaltninger til fremme af en bedre organisation af produktion, forarbejdning og afsætning
- c) foranstaltninger til forbedring af kvaliteten
- d) foranstaltninger, der skal muliggøre opstilling af kort- eller langfristede prognoser på grundlag af kendskab til de benyttede produktionsmidler
- e) foranstaltninger, der skal gøre det lettere at konstatere markedsprisudviklingen.

De almindelige regler for disse foranstaltninger vedtages af Rådet efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2.

KAPITEL 1

DIREKTE BETALINGER

Artikel 3

I dette kapitel forstås ved:

- a) »producent«: en individuel landbruger, fysisk eller juridisk person, eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, uanset sammenslutningens eller dens medlemmers retlige status ifølge national ret, hvis bedrift ligger på Fællesskabets område, og som holder kvæg
- b) »bedrift«: de samlede produktionsenheder, som producenten driver, og som ligger på en medlemsstats område
- c) »område«: en medlemsstat eller et område inden for en medlemsstat efter den pågældende medlemsstats valg
- d) »tyr«: et ikke-kastreret handyr
- e) »stud«: et kastreret handyr
- f) »ammeko«: en ko, der tilhører en kødrace eller er fremkommet ved krydsning med en sådan race, og som indgår i en besætning, der er beregnet til opdræt af kalve til kødproduktion
- g) »kvie«: et hundyr på mindst 8 måneder, som endnu ikke har kælvet.

AFDELING 1

Præmier

Underafdeling 1

Særlig præmie

Artikel 4

1. Oksekødsproducenter, som på deres bedrift holder handyr, kan efter ansøgning herom få udbetalt en særlig præmie. Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. kalenderår og pr. bedrift inden for regionale lofter for højst 90 dyr i hver af de i stk. 2 nævnte aldersgrupper.
2. Den særlige præmie ydes højst:
 - a) én gang i dyrets levetid, efter at det har nået en alder på 9 måneder, når der er tale om tyre, eller
 - b) to gange i dyrets levetid, når der er tale om stude:
 - første gang, når det er 9 måneder gammelt
 - anden gang, efter at det har nået en alder på 21 måneder.
3. For at der kan udbetales særlig præmie
 - a) skal hvert dyr, for hvilket der ansøges om præmie, være holdt af producenten til opfedning i en periode, som skal fastlægges nærmere
 - b) skal der for hvert dyr, indtil det slagtes eller udføres, være udstedt et pas efter artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 820/97 af 21. april 1997 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter⁽¹⁾ med alle relevante oplysninger om dets præmiestatus, eller, hvis et sådant pas ikke foreligger, et tilsvarende administrativt dokument.
4. Når det samlede antal tyre i alderen fra 9 måneder og stude i alderen fra 9 måneder til 20 måneder, for hvilke der ansøges om præmie, og som opfylder betingelserne for ydelse af den særlige præmie, i et område overstiger det regionale loft, der er nævnt i bilag I, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det samlede antal præmieberettigede dyr efter stk. 2, litra a) og b), pr. producent for det pågældende år.

I denne artikel forstås ved regionalt loft det antal dyr, der i et område og i et kalenderår kan modtage den særlige præmie.

⁽¹⁾ EFT L 117 af 7.5.1997, s. 1.

▼B

5. Som undtagelse fra stk. 1 og 4 kan medlemsstaterne
 - på grundlag af objektive kriterier, som de fastlægger, ændre eller ophæve loftet på 90 dyr pr. bedrift og aldersgruppe, og
 - når de udøver denne beføjelse, beslutte at anvende stk. 4 på en sådan måde, at de når op på de nedsættelser, der er nødvendige for at overholde det gældende regionale loft, uden at de bringer disse nedsættelser i anvendelse over for små producenter, som ikke har indgivet ansøgning om den særlige præmie i det pågældende år for mere end et mindsteantal af dyr, som den pågældende medlemsstat fastsætter.
6. Medlemsstaterne kan vedtage, at den særlige præmie ydes ved dyrets slagtning. I så fald erstattes alderskriteriet i stk. 2, litra a), af en slagtet vægt på mindst 185 kg for tyre.

Præmien udbetales eller tilbagebetales til producenterne.

Det Forenede Kongerige bemyndiges til at anvende en anden ordning for ydelse af den særlige præmie i Nordirland end i resten af sit område.

7. Præmiebeløbet fastsættes til:
 - a) for hver præmieberettiget dyr:
 - 160 EUR for kalenderåret 2000
 - 185 EUR for kalenderåret 2001
 - 210 EUR for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår
 - b) for hver præmieberettiget stud og aldersgruppe:
 - 122 EUR for kalenderåret 2000
 - 136 EUR for kalenderåret 2001
 - 150 EUR for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.
8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Underafdeling 2

Sæsonpræmie

Artikel 5

1. Når antallet af stude i en medlemsstat
 - a) der slagtes i et givet år, overstiger 60 % af de samlede årlige slagtninger af handyr
 - b) der slagtes i perioden fra 1. september til 30. november i et givet år, overstiger 35 % af de samlede årlige slagtninger af stude

kan producenterne efter ansøgning herom få udbetalt en tillægspræmie til den særlige præmie (sæsonpræmie). Hvis begge de ovenfor nævnte udløsende satser nås i Irland eller i Nordirland, anvendes præmien dog såvel i Irland som i Nordirland.

Ved anvendelse af denne artikel på Det Forenede Kongerige betragtes Nordirland som en særskilt enhed.

2. Denne præmie fastsættes til:
 - 72,45 EUR pr. dyr, der slagtes i de første 15 uger i et givet år
 - 54,34 EUR pr. dyr, der slagtes i uge 16 og uge 17 i et givet år
 - 36,23 EUR pr. dyr, der slagtes i uge 18 til uge 21 i et givet år, og
 - 18,11 EUR pr. dyr, der slagtes i uge 22 og uge 23 i et givet år.

3. Hvis den i stk. 1, litra b), nævnte sats under hensyn til næstsidste punktum ikke nås, kan de medlemsstater, hvis producenter tidligere har modtaget sæsonpræmien, beslutte at yde denne præmie til en sats på 60 % af de beløb, der er fastsat i stk. 2.

▼B

I så fald

- a) kan den pågældende medlemsstat beslutte kun at yde denne præmie i de første to eller tre af ovennævnte perioder
- b) skal den pågældende medlemsstat sikre, at foranstaltningen bliver finansielt neutral i det samme regnskabsår ved tilsvarende at nedsætte:
 - den særlige præmie, der ydes for stude i anden aldersgruppe i denne medlemsstat, og/eller
 - de supplerende betalinger, der finder sted efter afdeling 2
 og skal underrette Kommissionen om den foranstaltning, der er anvendt med henblik på nedsættelse.

Ved anvendelse af denne foranstaltning betragtes Irland og Nordirland som en enkelt enhed i forbindelse med beregningen af den i stk. 1, litra a), nævnte sats og dermed udbetaling af præmien.

4. For at det kan fastslås, om de i denne artikel nævnte procentsatser er blevet overskredet, tages der hensyn til de slagtninger, der er foretaget i løbet af det år, der ligger to år forud for det år, hvor det præmieberettigede dyr blev slagtet.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Underafdeling 3

Ammekopræmien

Artikel 6

1. Producenter, der holder ammekøer på deres bedrift, kan efter ansøgning herom få udbetalt en præmie for ammekohold (ammekopræmie). Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. producent inden for individuelle lofter.

2. Ammekopræmie ydes til alle producenter

- a) som ikke leverer mælk eller mejeriprodukter fra deres bedrift i 12 måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse.

Direkte salg af mælk eller mejeriprodukter fra bedrift til forbruger er dog ikke til hinder for ydelse af præmien

- b) som leverer mælk eller mejeriprodukter, hvis samlede individuelle referencemængde i henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3950/92, ikke overstiger 120 000 kg. Medlemsstaterne kan dog på grundlag af objektive kriterier, som de fastlægger, beslutte at ændre eller ophæve dette kvantitative loft

forudsat at de i mindst seks på hinanden følgende måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse har holdt et antal ammekøer svarende til mindst 80 % og et antal kvier svarende til højst 20 % af det antal, der er ansøgt om præmie for.

For at fastslå antallet af præmieberettigede dyr efter første afsnit, litra a) og b), fastslås det på grundlag af præmiemodtagerens individuelle referencemængde, jf. artikel 16, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, og den gennemsnitlige mælkeydelse, om køerne hører til en ammekobesætning eller en malkekvægsbesætning.

3. Producenternes ret til præmie begrænses af anvendelsen af et individuelt loft som omhandlet i artikel 7.

4. Præmien for hvert præmieberettiget dyr udgør:

- 163 EUR for kalenderåret 2000
- 182 for kalenderåret 2001
- 200 EUR for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

5. Medlemsstaterne kan yde en supplerende national ammekopræmie på op til 50 EUR pr. dyr, forudsat at dette ikke giver anledning til forskelsbehandling af opdrætterne i den pågældende medlemsstat.

⁽¹⁾ Se side 48 i denne Tidende.

▼B

For bedrifter beliggende i en region som defineret i artikel 3 og 6 i Rådets forordning ►C1 (EF) nr. 1260/1999 ◄ af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ►C1 (1) ◄ finansieres de første 24,15 EUR pr. dyr af denne supplerende præmie af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen.

For bedrifter beliggende på hele en medlemsstats område finansierer EUGFL, Garantisektionen, hele den supplerende præmie, hvis ammekøerne i den pågældende medlemsstat udgør mindst 30 % af det samlede antal køer, og hvis mindst 30 % af de slagtede handyr tilhører kropsbygningsklasse S og E. Enhver overskridelse af disse procentsatser fastsættes på grundlag af gennemsnittet af de to år, der går forud for det år, for hvilket præmien ydes.

6. Ved anvendelsen af denne artikel tages der kun hensyn til kvier af kødkvægracer, eller som stammer fra krydsninger med sådanne racer, og som tilhører en besætning, hvor der opdrættes kalve med henblik på kødproduktion.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig bestemmelserne vedrørende definitionen af begrebet ammeko i artikel 3, vedtages, og den gennemsnitlige mælkeydelse fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 7

1. Den 1. januar 2000 er en producents individuelle loft lig med det antal ammekopræmierettigheder, han rådede over den 31. december 1999 ifølge de relevante fællesskabsregler, i givet fald tilpasset i henhold til stk. 3.

2. Medlemsstaterne tager de fornødne skridt til at sikre, at summen af præmierettigheder på deres område fra den 1. januar 2000 ikke overstiger de nationale lofter, der er anført i bilag II, og at de nationale reserver, der er nævnt i artikel 9, kan oprettes.

3. Hvis den i stk. 2 nævnte tilpasning kræver en nedsættelse af producenternes individuelle lofter, foretages nedsættelsen uden godtgørelse og fastlægges på grundlag af objektive kriterier, herunder navnlig:

- producenternes udnyttelse af deres individuelle lofter i de tre referenceår forud for 2000
- iværksættelse af et investerings- eller ekstensiveringsprogram i oksekødssektoren
- særlige naturbetingede forhold eller anvendelse af sanktioner, der medfører, at præmien ikke udbetales eller udbetales med et nedsat beløb i mindst et referenceår
- andre exceptionelle forhold, der har til følge, at betalingerne for mindst et referenceår ikke svarer til den faktiske situation i det foregående år.

4. Præmierettigheder, der er blevet inddraget i henhold til foranstaltningen i stk. 2, bortfalder.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 8

1. Når en producent sælger eller på anden måde overdrager sin bedrift, kan han overføre alle sine ammekopræmierettigheder til den, der overtager bedriften. Han kan også overføre alle eller en del af sine rettigheder til andre producenter uden at overdrage sin bedrift.

I tilfælde af overførsel af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften overføres en del af disse rettigheder, der ikke må overstige 15 %, uden godtgørelse til den nationale reserve i den medlemsstat, hvor bedriften er beliggende, til gratis omfordeling.

2. Medlemsstaterne

- a) træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre, at præmierettigheder overføres til områder, som ligger uden for følsomme områder eller områder, hvor oksekødsproduktionen er særlig vigtig for den lokale økonomi

(1) EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

▼B

- b) kan foreskrive, enten at overførsel af rettigheder uden overdragelse af bedriften skal ske direkte mellem producenterne, eller at den skal ske via den nationale reserve.

3. Medlemsstaterne kan inden en dato, som skal fastlægges nærmere, tillade midlertidige overførsler af en del af præmierettighederne, som den producent, der råder over dem, ikke selv anvender.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Disse gennemførelsesbestemmelser kan navnlig vedrøre:

- bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne kan løse problemer i tilknytning til præmierettigheder, der overføres af producenter, som ikke ejer de arealer, hvor deres bedrift er beliggende, og
- specifikke regler for det minimumsantal, der kan være genstand for en delvis overførsel.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne skal have en national reserve af ammekopræmierettigheder.

2. Alle præmierettigheder, der inddrages efter artikel 8, stk. 1, eller andre fællesskabsbestemmelser, lægges til den nationale reserve, jf. dog artikel 7, stk. 4.

3. Medlemsstaterne anvender deres nationale reserve til inden for rammerne af denne reserve navnlig at tildele præmierettigheder til nyttilkommende producenter, yngre landbrugere og andre producenter med forrang.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43, navnlig:

- de foranstaltninger, der skal gælde, hvis den nationale reserve i en medlemsstat ikke udnyttes
- foranstaltningerne vedrørende uudnyttede præmierettigheder, som er blevet tilbageført til den nationale reserve.

Artikel 10

1. Som undtagelse fra artikel 6, stk. 3, kan medlemsstater, hvor over 60 % af ammekøerne og kvierne holdes i bjergområder som defineret i artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger⁽¹⁾, beslutte at forvalte ammekopræmien til kvier uafhængigt af ammekopræmien til ammekøer inden for grænserne af et separat nationalt loft, som den pågældende medlemsstat fastsætter.

Et sådant separat nationalt loft må ikke overstige 20 % af det nationale loft i den pågældende medlemsstat, som er fastsat i bilag II til denne forordning. Dette nationale loft nedsættes med et beløb svarende til det separate nationale loft.

Når det samlede antal kvier i en medlemsstat, som udøver beføjelsen i henhold til første afsnit, for hvilke der er indgivet ansøgning, og som opfylder betingelserne for ydelse af ammekopræmien, overstiger det separate nationale loft, nedsættes antallet af støtteberettigede kvier pr. producent i det pågældende år forholdsmæssigt.

2. Ved anvendelsen af denne artikel tages der kun hensyn til kvier af kødkvægracer, eller som stammer fra krydsninger med sådanne racer.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

⁽¹⁾ Se side 80 i denne Tidende.

Underafdeling 4

Slagtepræmie

Artikel 11

1. En producent, der holder kvæg på sin bedrift, kan efter ansøgning opfylde betingelserne for ydelse af slagtepræmie. Denne ydes inden for nationale lofter, som skal fastsættes, ved slagtning af præmieberettigede dyr eller ved udførsel af dem til et tredjeland.

Der kan ydes slagtepræmie til følgende:

- a) tyre, stude, køer og kvier fra en alder på 8 måneder
- b) kalve på mere end 1 og under 7 måneder og med en slagtet vægt på under 160 kg

forudsat at producenten har holdt dem i en nærmere bestemt periode.

2. Præmiebeløbet udgør:

- a) pr. præmieberettiget dyr som nævnt i stk. 1, litra a):
 - 27 EUR for kalenderåret 2000
 - 53 EUR for kalenderåret 2001
 - 80 EUR for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår
- b) pr. præmieberettiget dyr som nævnt i stk. 1, litra b):
 - 17 EUR for kalenderåret 2000
 - 33 EUR for kalenderåret 2001
 - 50 EUR for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

3. De i stk. 1 omhandlede nationale lofter fastsættes for hver medlemsstat og separat for de to grupper dyr i litra a) og b) i stk. 1. Hvert loft skal svare til det antal dyr i de to grupper, der blev slagtet i den pågældende medlemsstat i 1995, hvortil lægges de dyr, der i samme år blev udført til tredjelands ifølge oplysninger fra Eurostat eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for 1995, som Kommissionen har accepteret.

4. Når det samlede antal dyr i en given medlemsstat, for hvilke der er indgivet ansøgning for en af de to dyregrupper i stk. 1, litra a) eller b), og som opfylder betingelserne for ydelse af slagtepræmien, overstiger det nationale loft for denne gruppe, nedsættes antallet af alle præmieberettigede dyr i denne gruppe pr. producent i det pågældende år forholdsmæssigt.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Underafdeling 5

Belægningsgrad

Artikel 12

1. Det samlede antal dyr, for hvilke der kan ydes særlig præmie og ammekopræmie, er begrænset af anvendelsen af en belægningsgrad på bedriften på 2 storkreaturer (SK) pr. ha og kalenderår. Denne belægningsgrad udtrykkes som antallet af SK pr. grovfoderenhed, der anvendes til foder til bedriftens dyr. En producent fritages dog for anvendelsen af belægningsgraden, hvis det antal dyr på bedriften, der skal tages i betragtning ved fastlæggelse af belægningsgraden, ikke overstiger 15 SK.

2. Ved fastlæggelse af belægningsgraden på bedriften medregnes følgende:

- a) de handyr, ammekøer og kvier, får og/eller geder, for hvilke der er indgivet præmieansøgninger, og de malkekøer, der er nødvendige til produktion af den samlede referencemængde mælk, som er tildelt producenten. Det således opgjorte antal dyr omregnes til SK efter omregningstabellen i bilag III
- b) foderarealet, som er det areal på bedriften, der i hele kalenderåret er til rådighed til kvæg-, fære- og/eller gedehold. I dette areal medregnes ikke:
 - bygninger, skove, damme og veje

▼B

- arealer, der anvendes til andre produktioner, som er omfattet af ordninger med fællesskabsstøtte, eller som anvendes til flerårige kulturer eller gartnerikulturer, bortset fra græsarealer uden for omdrift, for hvilke der foretages arealbetalinger i henhold til artikel 17 i denne forordning og artikel 19 i forordning (EF) nr. 1255/1999
- arealer, der er omfattet af støtteordningen for producenter af visse markafgrøder, anvendes i forbindelse med støtteordningen for tørret foder eller er omfattet af en national ordning eller en fællesskabsordning for udtagning af landbrugsarealer.

Foderarealet omfatter arealer, der udnyttes i fællesskab, og arealer, hvor der dyrkes blandede afgrøder.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43, navnlig bestemmelser

- vedrørende arealer, der udnyttes i fællesskab, og arealer, hvor der dyrkes blandede afgrøder
- som kan forhindre, at anvendelsen af belægningsgraden omgås.

Underafdeling 6

Ekstensiveringsbeløb

Artikel 13

1. Producenter, som får udbetalt særlig præmie og/eller ammekopræmie, kan få udbetalt et ekstensiveringsbeløb.
2. Ekstensiveringsbeløbet udgør 100 EUR for hver særlige præmie og ammekopræmie, der ydes, forudsat at belægningsgraden på bedriften i det pågældende kalenderår ikke overstiger 1,4 SK pr. ha.

Medlemsstaterne kan dog beslutte at yde ekstensiveringsbeløbet således:

- a) i kalenderåret 2000 og 2001: 33 EUR ved en belægningsgrad på 1,6 SK pr. ha eller derover, men ikke over 2,0 SK pr. ha, og 66 EUR ved en belægningsgrad på mindre end 1,6 SK pr. ha
- b) i kalenderåret 2002 og de følgende år: 40 EUR ved en belægningsgrad på 1,4 SK pr. ha eller derover, men ikke over 1,8 SK pr. ha, og 80 EUR ved en belægningsgrad på mindre end 1,4 SK pr. ha.
3. Ved anvendelsen af stk. 2 gælder følgende:
 - a) uanset artikel 12, stk. 2, litra a), bestemmes bedriftens belægningsgrad ved at tage hensyn til de handyr, køer og kvier, der holdes på bedriften i det pågældende kalenderår, og til de får og/eller geder, for hvilke der er indgivet præmieansøgninger for det samme kalenderår. Antallet af dyr omregnes til SK ved hjælp af omregningstabellen i bilag III
 - b) med forbehold af artikel 12, stk. 2, litra b), tredje led, betragtes arealer, der anvendes til produktion af markafgrøder som defineret i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder⁽¹⁾, ikke som »foderareal«.
 - c) ved beregning af belægningsgraden skal det foderareal, der tages hensyn til, bestå af mindst 50 % græsarealer. »Græsareal« defineres af medlemsstaterne. Denne definition skal mindst omfatte det kriterium, at græsarealer er arealer, som ifølge lokale driftsmetoder er anerkendt som værende bestemt til græsning for kvæg og/eller får. Dette udelukker dog ikke blandede brug af disse arealer (græsareal, hø, græsensilage) i løbet af samme år.
4. Med forbehold af belægningsgraden i stk. 2 kan producenter i medlemsstater, hvor mere end 50 % af mælken produceres i bjergområder som defineret i artikel 18 i forordning (EF) nr. 1257/1999, og hvis bedrifter er beliggende i sådanne områder, modtage ekstensiveringsbeløb efter stk. 2 for malkekøer, der holdes på disse områder.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

▼B

5. Efter proceduren i artikel 43
 - vedtager Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel
 - tilpasser Kommissionen om nødvendigt de i stk. 2 nævnte beløb, navnlig under hensyntagen til antallet af dyr, som beløbet kunne udbetales for i det foregående kalenderår.

*AFDELING 2**Supplerende betalinger**Artikel 14*

1. Medlemsstaterne foretager supplerende betalinger på årsbasis til producenterne på deres område for de globale beløb, der er anført i bilag IV. Disse betalinger finder sted efter objektive kriterier, herunder bl.a. de relevante produktionsstrukturer og -betingelser, og navnlig på en sådan måde, at der sikres lige behandling af producenterne, og forvridning af markeds- og konkurrencevilkårene undgås. Desuden må disse betalinger ikke være knyttet til udsving i markedspriserne.
2. Supplerende betalinger kan finde sted i form af betalinger pr. dyr (artikel 15) og/eller arealbetalinger (artikel 17).

Artikel 15

1. Betalinger pr. dyr foretages for:
 - a) handyr
 - b) ammekøer
 - c) malkekøer
 - d) kvier.
2. Betalingerne pr. dyr kan ydes som supplerende beløb pr. slagtepræmieenhed som fastsat i artikel 11, bortset fra kalve. I de øvrige tilfælde finder betalingerne pr. dyr sted:
 - a) på de særlige betingelser i artikel 16
 - b) på specifikke betingelser med hensyn til belægningsgrad, som medlemsstaterne fastsætter.
3. De specifikke betingelser med hensyn til belægningsgrad fastsættes:
 - på grundlag af foderarealet, jf. artikel 12, stk. 2, litra b), dog med undtagelse af de arealer, der er omfattet af arealbetalinger i henhold til artikel 17
 - under hensyntagen navnlig til den pågældende produktionstypes indvirkning på miljøet, den miljømæssige følsomhed af de jorder, der anvendes til opdræt af kvæg, og de foranstaltninger, der er iværksat for at stabilisere eller forbedre disse jorders miljømæssige situation.

Artikel 16

1. Betalingerne for handyr pr. kalenderår kan kun ydes for et bestemt antal dyr i en medlemsstat:
 - svarende til den pågældende medlemsstats regionale loft i bilag I, eller
 - svarende til antallet af handyr, hvortil der blev ydet præmie i 1997, eller
 - svarende til det gennemsnitlige antal slagtninger af handyr i årene 1997, 1998 og 1999 ifølge oplysninger fra Eurostat eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for disse år, som Kommissionen har accepteret.

Medlemsstaterne kan også fastsætte et maksimalt antal handyr pr. bedrift på nationalt eller regionalt grundlag.

Kun handyr fra en alder på otte måneder kan komme i betragtning. Hvis betalingerne pr. dyr sker på slagtetidspunktet, kan medlemsstaterne beslutte at lade denne betingelse erstatte af en slagtet vægt på mindst 180 kg.

▼B

2. Betalingerne for pr. ammekøer og kvier, som er berettiget til ammekopræmie i henhold til artikel 6, stk. 4, og artikel 10, kan kun ydes som et supplerende beløb pr. ammekopræmieenhed som fastsat i artikel 6, stk. 4.

3. Betalingerne for malkekøer kan kun ydes som beløb pr. ton præmieberettiget referencemængde, som er til rådighed på bedriften, og som skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1255/1999.

Artikel 15, stk. 2, litra b), finder ikke anvendelse.

4. Betalingerne for andre kvier end de i stk. 2 omhandlede kan pr. medlemsstat og pr. kalenderår kun ydes for et antal kvier svarende til det gennemsnitlige antal slagtninger af kvier i årene 1997, 1998 og 1999 ifølge oplysninger fra Eurostat eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for disse år, som Kommissionen har accepteret.

Artikel 17

1. Der foretages arealbetalinger pr. ha græsareal uden for omdrift

- a) som producenterne kan udnytte i løbet af det pågældende kalenderår
- b) som ikke udnyttes for at opfylde de specifikke betingelser med hensyn til belægningsgrad, der er nævnt i artikel 15, stk. 3, og
- c) for hvilket der ikke ansøges om støtte i henhold til støtteordningen for producenter af visse markafgrøder, i henhold til støtteordningen for tørret foder og i henhold til fællesskabsstøtteordninger for andre flerårige kulturer eller gartnerikulturer for samme år.

2. Græsarealet uden for omdrift i et område, for hvilket der kan foretages arealbetalinger, må ikke overstige det relevante regionale basisareal.

De regionale basisarealer fastsættes af medlemsstaterne som det gennemsnitlige antal ha græsareal uden for omdrift, der kunne bruges til opdræt af kvæg i årene 1995, 1996 og 1997.

3. Arealbetalingen pr. ha, herunder arealbetalinger i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 1255/1999, må ikke overstige:

- 210 EUR for kalenderåret 2000
- 280 EUR for kalenderåret 2001
- 350 EUR for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

Artikel 18

Inden den 1. januar 2000 giver medlemsstaterne Kommissionen nærmere oplysninger om deres nationale ordninger for supplerende betalinger. Eventuelle ændringer af disse ordninger meddeles Kommissionen senest en måned efter vedtagelsen.

Artikel 19

Inden den 1. april 2004 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om gennemførelsen af denne afdeling.

Inden den 1. januar 2005 vurderer Kommissionen gennemførelsen af denne afdeling og undersøger fordelingen af fællesskabsmidlerne mellem medlemsstaterne i henhold til bilag IV, navnlig under hensyntagen til udviklingen i medlemsstaternes andel i oksekødsproduktionen i Fællesskabet. Om nødvendigt forelægger Kommissionen Rådet relevante forslag.

Artikel 20

Gennemførelsesbestemmelser til denne afdeling vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

AFDELING 3

Fælles bestemmelser

Artikel 21

Direkte betalinger efter dette kapitel er betinget af, at dyrene er identificeret og registreret i henhold til forordning (EF) nr. 820/97.

Artikel 22

1. Direkte betalinger efter dette afsnit, bortset fra sæsonpræmien, finder sted umiddelbart efter inspektionerne, men tidligst den 16. oktober i det kalenderår, som ansøgningen om betaling gælder.
2. Medmindre der er tale om behørigt begrundede undtagelsestilfælde
 - finder direkte betalinger efter dette kapitel sted senest den 30. juni i året efter det kalenderår, som ansøgningen om betaling gælder
 - udbetales sæsonpræmien umiddelbart efter inspektionerne og senest den 15. oktober i det kalenderår, som ansøgningen om sæsonpræmie gælder.

Artikel 23

1. Hvis restkoncentrationer af stoffer, der er forbudt i henhold til Rådets direktiv 96/22/EF⁽¹⁾, eller restkoncentrationer af stoffer, der er tilladt i henhold til ovennævnte direktiv, men som anvendes ulovligt, i henhold til de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 96/23/EF⁽²⁾, påvises i et dyr, der tilhører en producents kvægbesætning, eller hvis et ikke-tilladt stof eller produkt eller et stof eller et produkt, der er tilladt i henhold til direktiv 96/22/EF, men som opbevares ulovligt, bliver fundet i en hvilken som helst form på producentens bedrift, udelukkes den pågældende producent for det kalenderår, hvor påvisningen er sket, fra at modtage de beløb, der er fastsat i denne afdeling.

I gentagelsestilfælde kan der alt efter overtrædelsens alvor fastsættes en udelukkelsesperiode på indtil fem år regnet fra det år, hvor det pågældende gentagelsestilfælde blev konstateret.

2. Hvis dyrenes ejer eller den, der er ansvarlig for dyrene, lægger hindringer i vejen for udførelsen af den inspektion og de prøveudtagninger, der er nødvendige for gennemførelsen af de nationale overvågningsplaner for restkoncentrationer, eller for udførelsen af de undersøgelser og den kontrol, der gennemføres i henhold til direktiv 96/23/EF, finder sanktionerne i stk. 1 anvendelse.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 24

De direkte betalinger i afdeling 1 og 2 kan ændres efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2, på baggrund af udviklingen i produktion, produktivitet og markedsforhold.

Artikel 25

Udgifterne til de direkte betalinger i dette kapitel betragtes som interventionsforanstaltninger i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1258/1999.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af β -agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3).

⁽²⁾ Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10).

KAPITEL 2

PRIVAT OG OFFENTLIG OPLAGRING

Artikel 26

1. Fra den 1. juli 2002 kan der træffes beslutning om støtte til privat oplagring, når den gennemsnitlige markedspris i Fællesskabet, der konstateres på grundlag af Fællesskabets handelsklasseskema for slagtekroppe af voksent kvæg som fastsat i forordning (EØF) nr. 1208/81 (i det følgende benævnt »EF-handelsklasseskemaet«), udgør og forventes fortsat at udgøre mindre end 103 % af basisprisen.
2. Basisprisen for slagtekroppe af handyr af kvalitet R3 i EF-handelsklasseskemaet fastsættes til 2 224 EUR pr. ton.
3. Der kan ydes støtte til privat oplagring af fersk eller kølet kød af voksent kvæg i form af hele og halve kroppe, »quartiers compensés«, forfjerdinger eller bagfjerdinger, der er klassificeret efter EF-handelsklasseskemaet.
4. Rådet kan efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2:
 - ændre basisprisen, navnlig under hensyntagen til, at det er nødvendigt at fastsætte prisen på et sådant niveau, at den bidrager til at stabilisere markedspriserne, uden at der dog opstår strukturelle overskud i Fællesskabet
 - ændre listen over produkter i stk. 3, der kan være omfattet af støtte til privat oplagring.
5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages, og beslutningen om støtte til privat oplagring træffes af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 27

1. Fra den 1. juli 2002 åbnes der for offentlig intervention, hvis den gennemsnitlige markedspris konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet som fastsat i forordning (EØF) nr. 1208/81 falder til under 1 560 EUR pr. ton i en medlemsstat eller et område i en medlemsstat i to på hinanden følgende uger; i så fald kan interventionsorganerne foretage opkøb af en eller flere nærmere bestemte kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper fersk eller kølet kød henhørende under KN-kode 0201 10 00 og 0201 20 20 til 0201 20 50 med oprindelse i Fællesskabet.
 2. For opkøb i henhold til stk. 1 accepteres kun bud, som er lig med eller ligger under den gennemsnitlige markedspris, der er konstateret i en medlemsstat eller et område i en medlemsstat, forhøjet med et beløb, som skal fastsættes på grundlag af objektive kriterier.
 3. Opkøbspriserne og de mængder, interventionsopkøbet kan omfatte, fastlægges efter en licitationsprocedure og kan under særlige omstændigheder fastsættes pr. medlemsstat eller pr. område i en medlemsstat på grundlag af de gennemsnitlige markedspriser, der er konstateret. Ved licitationerne skal der sikres lige adgang for alle interesserede. De åbnes på grundlag af licitationsbetingelser, der om nødvendigt skal fastsættes under hensyntagen til handelsstrukturene.
 4. Efter proceduren i artikel 43
 - fastlægges de kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper af produkter, der kan gøres til genstand for interventionsopkøb
 - fastsættes opkøbspriserne og de mængder, interventionsopkøbet kan omfatte
 - fastsættes beløbet for den i stk. 2 nævnte forhøjelse
 - vedtages gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel
 - fastsættes i givet fald de nødvendige overgangsbestemmelser for gennemførelsen af denne ordning.
- Kommissionen træffer afgørelse om:
- åbning af interventionsopkøbene, når betingelsen i stk. 1 har været opfyldt i to på hinanden følgende uger

- lukning af interventionsopkøbene, når betingelsen i stk. 1 ikke har været opfyldt i mindst en uge.

Artikel 28

1. Afsætningen af de produkter, som interventionsorganerne opkøber i henhold til artikel 27 og 47 i denne forordning og artikel 5 og 6 i forordning (EØF) nr. 805/68, sker på sådanne vilkår, at enhver markedsforstyrrelse undgås, og at der sikres alle købere lige adgang til produkterne og lige behandling.
2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig vedrørende salgspriserne, betingelserne for udlagring og i givet fald for forarbejdning af de produkter, interventionsorganerne har opkøbt, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

AFSNIT II

SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

Artikel 29

1. Ved indførsel i Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte produkter skal der fremlægges en importlicens.

Ved indførsel i Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra b), nævnte produkter og ved udførsel fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet den pågældende er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 32 og 33.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre indførslen eller udførslen inden for licensens gyldighedsperiode. Sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43. De kan navnlig vedrøre:

- a) licensernes gyldighedsperiode
- b) listen over de produkter, for hvilke der kræves import- eller eksportlicens efter stk. 1, andet afsnit.

Artikel 30

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsene i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 31

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for Fællesskabets marked af indførsel af bestemte landbrugsprodukter i artikel 1 pålægges indførsel af et eller flere af disse produkter til toldsatsen i artikel 30 en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der i henhold til traktatens artikel 300 er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor der ikke er risiko for, at indførslen skaber forstyrrelser på Fællesskabets marked, eller hvor virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, som Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af indførslen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvor de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller Fællesskabets importmarked.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 43. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i landbrugsaftalen.

Artikel 32

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, som indgået i henhold til traktatens artikel 300, eller af andre af Rådet vedtagne retsakter, åbnes og forvaltes af Kommissionen efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 43.

For så vidt angår importkontingenter på 50 000 tons frosset kød henhørende under KN-kode 0202 20 30, 0202 30 og 0206 29 91 og bestemt til forarbejdning kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, bestemme, at dette kontingent helt eller delvis vedrører tilsvarende mængder kvalitetskød, og anvende en omregningssats på 4,375.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (»først til mølle«-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (metoden »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (metoden »traditionelle importører/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og til nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere måtte være blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, om nødvendigt med en hensigtsmæssig tidsfordeling, fastlægger den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse, og
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 33

1. For at muliggøre udførsel af de i artikel 1 nævnte produkter på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 300, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og fællesskabspriserne udlignes ved en eksportrestitution.

2. Den fremgangsmåde, der skal fastlægges for tildeling af de mængder, der kan udføres med restitution, skal være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til fællesskabseksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende

▼B

- b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionerne er ens for hele Fællesskabet.

De kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 43. Fastsættelsen kan ske, navnlig:

- a) med regelmæssige tidsintervaller
- b) som et supplement ved licitation for begrænsede mængder af produkter, for hvilke denne procedure forekommer hensigtsmæssig.

Medmindre fastsættelsen sker ved licitation, fastsættes listen over produkter, for hvilke der ydes restitution, samt restitutionens størrelse mindst en gang hver tredje måned. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end tre måneder eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning herom fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

- a) situationen og den forventede udvikling i:
 - priserne for oksekødsprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked
 - priserne for oksekødsprodukter på verdensmarkedet
- b) målet med den fælles markedsordning for oksekød, som er at sikre disse markeder en ligevægt og en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og handel
- c) de begrænsninger, der følger af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 300
- d) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked
- e) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Der tages desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af fællesskabsbasisprodukter med henblik på udførsel til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades indført til forædling.

5. De i stk. 1 nævnte fællesskabspriser fastsættes under hensyn til:

- priserne på Fællesskabets repræsentative markeder
- eksportpriserne.

Fastsættelsen af de i stk. 1 nævnte priser i den internationale handel sker under hensyn til:

- priserne på tredjelandenes markeder
- de gunstigste priser ved indførsel i tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande
- de i de udførende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande
- tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

6. Restitutionen ydes kun efter anmodning herom og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved udførsel af de i artikel 1 nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag:

- a) for den i licensen angivne destination, eller
- b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

▼B

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 43 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse produkter i forbindelse med fødevarehjælp.

9. Restitutionen ydes, når det godtgøres:

- at produkterne har oprindelse i Fællesskabet
- at produkterne er udført fra Fællesskabet, og
- hvis der er tale om en differentieret restitution, at produkterne har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 3, litra b). Der kan gøres undtagelser fra denne bestemmelse efter proceduren i artikel 43, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

Desuden er ydelse af restitution for eksport af levende dyr betinget af, at dyrevelfærdsbestemmelserne i fællesskabsforskrifterne, navnlig om beskyttelse af dyr under transport, overholdes.

10. Medmindre der er indrømmet en undtagelse efter proceduren i artikel 43, ydes der ingen eksportrestitution for produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, jf. dog stk. 9, første led.

11. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der følger af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 300, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

12. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser om genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

For så vidt angår stk. 9, sidste afsnit, kan gennemførelsesbestemmelserne også omfatte særlige betingelser for import til tredjelande.

Artikel 34

1. I det omfang det er nødvendigt for, at den fælles markedsordning for oksekød kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation er af særligt hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne. De pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter anmodningens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet en afgørelse senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 35

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning. Den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med samme virkning som told
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 36

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af indførsler eller udførsler udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 33 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning senest en måned efter den dag, hvor den blev indbragt.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i henhold til traktatens artikel 300, stk. 2.

AFSNIT III

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 37

Medlemsstaterne registrerer priserne for kvæg og kød af kvæg på grundlag af bestemmelser, der fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 38

1. Konstateres der på Fællesskabets marked en væsentlig prisstigning eller et væsentligt prisfald, og må det påregnes, at denne situation kan vedvare, og at markedsforstyrrelser dermed indtræder eller truer med at indtræde, kan de nødvendige foranstaltninger træffes.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 39

For at tage hensyn til de begrænsninger i den frie vareomsætning, der kan følge af anvendelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af udbredelsen af sygdomme hos dyr, kan der efter proceduren i artikel 43 træffes undtagelsesforanstaltninger for at støtte det marked, som berøres af disse begrænsninger. Disse foranstaltninger må kun træffes i det omfang og for det tidsrum, det er strengt nødvendigt for at støtte dette marked.

Artikel 40

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder traktatens artikel 87, 88 og 89 anvendelse på produktion af og handel med de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 41

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af denne forordning. De oplysninger, der skal meddeles, fastlægges efter proceduren i artikel 43. Efter samme procedure vedtages de nærmere bestemmelser om meddelelse og udbredelse af disse oplysninger.

Artikel 42

Der nedsættes en forvaltningskomité for oksekød (i det følgende benævnt »komitéen«), som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Artikel 43

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden sagen for komitéen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.
2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 205, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.
3. a) Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse.
- b) Såfremt disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, meddeles de omgående Rådet af Kommissionen. I så fald:
 - kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned
 - kan Rådet med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i foregående led.

Artikel 44

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden forelægger den enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 45

Forordning (EF) nr. 1258/1999 og gennemførelsesbestemmelserne hertil finder anvendelse på de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 46

Ved denne forordnings anvendelse skal der tages hensyn til både de i traktatens artikel 33 og de i traktatens artikel 131 nævnte mål.

AFSNIT IV

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 47

1. Indtil den 30. juni 2002 kan produkter som omhandlet i stk. 2 sammenholdt med artikel 26, stk. 1, opkøbes af interventionsorganerne i henhold til denne artikel for at forebygge eller afbøde en væsentlig nedgang i priserne.

▼B

2. Hvis betingelserne i stk. 3 er opfyldt, kan det besluttes, at interventionsorganerne i en eller flere medlemsstater eller i et område i en medlemsstat ved offentlige licitationer opkøber en eller flere nærmere bestemte kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper fersk eller kølet kød henhørende under KN-kode 0201 10 00 og 0201 20 20 til 0201 20 50 med oprindelse i Fællesskabet for at sikre en rimelig støtte til markedet på baggrund af den sæsonmæssige udvikling i slagtingerne.

Disse opkøb må for Fællesskabet som helhed ikke overstige 350 000 tons om året.

Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan ændre denne mængde.

3. For hver kvalitet eller kvalitetsgruppe, der kan gøres til genstand for interventionsopkøb, kan licitationerne åbnes efter proceduren i stk. 8, når følgende to forhold foreligger samtidig i en medlemsstat eller i et område i en medlemsstat i to på hinanden følgende uger:

- den gennemsnitlige markedspris i Fællesskabet konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg udgør under 84 % af interventionsprisen
- den gennemsnitlige markedspris konstateret på grundlag af nævnte skema i medlemsstaten, i medlemsstaterne eller i et eller flere områder i en medlemsstat udgør under 80 % af interventionsprisen.

Interventionsprisen fastsættes til:

- 3 475 EUR/t i perioden fra 1. januar til 30. juni 2000
- 3 242 EUR/t i perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2001
- 3 013 EUR/t i perioden fra 1. juli 2001 til 30. juni 2002.

4. Licitationerne for en eller flere kvaliteter eller kvalitetsgrupper suspenderes, når en af følgende to situationer gør sig gældende:

- de to forhold, der er nævnt i stk. 3, foreligger ikke længere samtidig i to på hinanden følgende uger
- interventionsopkøbene er ikke længere hensigtsmæssige ud fra de i stk. 2 nævnte kriterier.

5. Interventionen åbnes ligeledes, hvis den gennemsnitlige pris på Fællesskabets marked for ikke-kastrerede handyr på under to år eller for kastrerede handyr konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg i to på hinanden følgende uger udgør under 78 % af interventionsprisen, og hvis den gennemsnitlige markedspris for ikke-kastrerede handyr på under to år eller for kastrerede handyr konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg i en medlemsstat eller områder i en medlemsstat udgør under 60 % af interventionsprisen. I så fald foretages opkøb for de pågældende kategorier i de medlemsstater eller områder i en medlemsstat, hvor prisniveauet ligger under denne grænse.

Med forbehold af stk. 6 accepteres alle bud i forbindelse med disse opkøb.

De mængder, der opkøbes i overensstemmelse med nærværende stykke, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af de i stk. 2 nævnte lofter for opkøbene.

6. I forbindelse med de i stk. 2 og 5 nævnte opkøbsordninger accepteres kun bud, som er lig med eller ligger under den gennemsnitlige markedspris, der er konstateret i en medlemsstat eller et område i en medlemsstat, forhøjet med et beløb, som skal fastlægges på grundlag af objektive kriterier.

7. For hver kvalitet eller kvalitetsgruppe, der kan gøres til genstand for interventionsopkøb, fastlægges opkøbspriserne og de mængder, interventionsopkøbet kan omfatte, i forbindelse med licitationerne, og de kan under særlige omstændigheder fastsættes efter medlemsstat eller område i en medlemsstat i forhold til de gennemsnitlige markedspriser, der er konstateret. Ved licitationerne skal der sikres lige adgang for alle interesserede. Licitationerne åbnes på grundlag af licitationsbetingelser, der i givet fald skal fastsættes under hensyntagen til handelsstrukturene.

8. Efter proceduren i artikel 43:

- fastlægges de kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper af produkter, der kan gøres til genstand for interventionsopkøb

▼B

- træffes der beslutning om licitationernes åbning eller genåbning og om deres suspension i det i stk. 4, andet led, nævnte tilfælde
- fastsættes opkøbspriserne og de mængder, interventionsopkøbet kan omfatte
- fastsættes beløbet for den i stk. 6 nævnte forhøjelse
- vedtages gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig de bestemmelser, der tager sigte på at forebygge en nedadgående tendens i markedspriserne
- fastsættes i givet fald de nødvendige overgangsbestemmelser for gennemførelsen af denne ordning.

Kommissionen træffer afgørelse om:

- åbning af de i stk. 5 nævnte interventioner samt om suspension heraf, hvis en eller flere af betingelserne i nævnte stykke ikke længere er opfyldt
- suspension af de i stk. 4, første led, nævnte opkøb.

Artikel 48

1. Indtil den 30. juni 2002 kan det besluttes at yde støtte til privat oplagring af de i artikel 26, stk. 3, nævnte produkter.
2. Gennemførelsesbestemmelserne for støtte til privat oplagring vedtages, og ydelsen af støtte til privat oplagring besluttet af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 49

1. Forordning (EØF) nr. 805/68, (EØF) nr. 989/68, (EØF) nr. 98/69 og (EØF) nr. 1892/87 ophæves.
2. Henvisninger til forordning (EØF) nr. 805/68 betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 50

Efter proceduren i artikel 43 vedtager Kommissionen:

- de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette overgangen fra ordningen i forordning (EØF) nr. 805/68 til ordningen i nærværende forordning
- de foranstaltninger, der er nødvendige for at løse specifikke praktiske problemer. Sådanne foranstaltninger kan — i behørigt begrundede tilfælde — afvige fra visse dele af nærværende forordning.

Artikel 51

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2000, bortset fra artikel 18, der anvendes fra denne forordnings ikrafttrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

SÆRLIG PRÆMIE

Regionale lofter i medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 4

Belgien	235 149
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Grækenland	143 134
Spanien	713 999
Frankrig	1 754 732 ⁽¹⁾
Irland	1 077 458
Italien	598 746
Luxembourg	18 962
Nederlandene	157 932
Østrig	423 400
Portugal	175 075 ⁽²⁾
Finland	250 000
Sverige	250 000
Det Forenede Kongerige	1 419 811 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Uden at dette berører de specifikke regler i Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer (EFT L 356 af 24.12.1991, s. 1). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2598/95 (EFT L 267 af 9.11.1995, s. 1).

⁽²⁾ Ekstensiveringsprogrammet i Rådets forordning (EF) nr. 1017/94 af 26. april 1994 om omstilling fra markafgrøder til ekstensiv husdyrproduktion på jorder i Portugal (EFT L 112 af 3.5.1994, s. 1) ikke indbefattet. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 1461/95 (EFT L 144 af 28.6.1995, s. 4).

⁽³⁾ Dette loft forhøjes midlertidigt med 100 000 til 1 519 811, indtil levende dyr på under seks måneder kan udføres.

BILAG II

AMMEKOPRÆMIE

Nationale lofter i henhold til artikel 7, stk. 2, gældende fra 1. januar 2000

Belgien	394 253
Danmark	112 932
Tyskland	639 535
Grækenland	138 005
Spanien	1 441 539
Frankrig ⁽¹⁾	3 779 866
Irland	1 102 620
Italien	621 611
Luxembourg	18 537
Nederlandene	63 236
Østrig	325 000
Portugal ⁽²⁾	277 539
Finland	55 000
Sverige	155 000
Det Forenede Kongerige	1 699 511

⁽¹⁾ Det specifikke loft i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3763/91 ikke indbefattet.

⁽²⁾ Den specifikke reserve i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1017/94 ikke indbefattet.

*BILAG III***Omregningstabel for storkreaturer (SK) i henhold til artikel 12 og 13**

Handyr og kvier på over 24 måneder, ammekøer, malkekøer	1,0 SK
Handyr og kvier fra 6 måneder til 24 måneder	0,6 SK
Får	0,15 SK
Geder	0,15 SK

BILAG IV

SUPPLERENDE BETALINGER

Globale beløb i henhold til artikel 14

(mio. EUR)

	2000	2001	2002 og følgende år
Belgien	13,1	26,3	39,4
Danmark	3,9	7,9	11,8
Tyskland	29,5	58,9	88,4
Grækenland	1,3	2,5	3,8
Spanien	11,0	22,1	33,1
Frankrig	31,1	62,3	93,4
Irland	10,5	20,9	31,4
Italien	21,9	43,7	65,6
Luxembourg	1,1	2,3	3,4
Nederlandene	8,4	16,9	25,3
Østrig	4,0	8,0	12,0
Portugal	2,1	4,1	6,2
Finland	2,1	4,1	6,2
Sverige	3,1	6,1	9,2
Det Forenede Kongerige	21,3	42,5	63,8

BILAG V

SAMMENLIGNINGSSTABEL

Forordning (EØF) nr. 805/68	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 4	—
Artikel 4a, første og andet led	Artikel 3, litra a) og b)
Artikel 4b, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4b, stk. 2, første afsnit	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4b, stk. 2, andet afsnit	Artikel 4, stk. 3, litra a)
Artikel 4b, stk. 3, tredje afsnit, litra a)	Artikel 3, litra c)
Artikel 4b, stk. 3, litra a)	—
Artikel 4b, stk. 4	—
Artikel 4b, stk. 5	Artikel 4, stk. 6
Artikel 4b, stk. 7, litra a)	—
Artikel 4b, stk. 8	Artikel 4, stk. 8
Artikel 4c, stk. 1, andet afsnit	Artikel 5, stk. 4
Artikel 4c, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 1, andet afsnit
Artikel 4c, stk. 2, andet afsnit	Artikel 5, stk. 2
Artikel 4c, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 4
Artikel 4c, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 4c, stk. 4	Artikel 5, stk. 5
Artikel 4d, stk. 1, første punktum	Artikel 6, stk. 1, første punktum
Artikel 4d, stk. 1, litra a)	—
Artikel 4d, stk. 2, første punktum	Artikel 6, stk. 3
Artikel 4d, stk. 3, litra a)	—
Artikel 4d, stk. 5	Artikel 6, stk. 2, litra a)
Artikel 4d, stk. 6, første afsnit	Artikel 6, stk. 2, litra b), første punktum
Artikel 4d, stk. 6, andet til fjerde afsnit	—
Artikel 4d, stk. 6, femte afsnit	Artikel 6, stk. 2, andet afsnit
Artikel 4d, stk. 8, andet led	Artikel 6, stk. 7
Artikel 4e, stk. 1, første afsnit, første punktum	Artikel 8, stk. 1, første afsnit
Artikel 4e, stk. 1, første afsnit, andet punktum	Artikel 8, stk. 4, andet afsnit, andet led
Artikel 4e, stk. 1d, andet afsnit	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit
Artikel 4e, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 4e, stk. 3	Artikel 8, stk. 3
Artikel 4e, stk. 4	—
Artikel 4e, stk. 5	Artikel 8, stk. 4, første og andet afsnit, første led
Artikel 4f, stk. 4, andet afsnit, første og andet led	Artikel 9, stk. 4, første og andet afsnit

Forordning (EØF) nr. 805/68	Denne forordning
Artikel 4g, stk. 3	Artikel 12, stk. 2
Artikel 4g, stk. 4, litra a)	—
Artikel 4g, stk. 5	Artikel 12, stk. 3
Artikel 4i	—
Artikel 4j, stk. 1-3	Artikel 23, stk. 1-3
Artikel 4k	—
Artikel 4l	Artikel 25
Artikel 5	—
Artikel 6, stk. 1	Artikel 47, stk. 2
Artikel 6, stk. 2	Artikel 47, stk. 3
Artikel 6, stk. 3	Artikel 47, stk. 4
Artikel 6, stk. 4	Artikel 47, stk. 5
Artikel 6, stk. 5	Artikel 47, stk. 6
Artikel 6, stk. 6	Artikel 47, stk. 7
Artikel 6, stk. 7	Artikel 47, stk. 8
Artikel 6a	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 48
Artikel 9	Artikel 29
Artikel 10	Artikel 30
Artikel 11	Artikel 31
Artikel 12, stk. 1, andet afsnit	Artikel 32, stk. 1, andet afsnit
Artikel 12, stk. 2-4	Artikel 32, stk. 2-4
Artikel 13, stk. 1-3	Artikel 33, stk. 1-3
Artikel 13, stk. 4, første og andet afsnit	Artikel 33, stk. 4, første og andet afsnit
Artikel 13, stk. 5-12	Artikel 33, stk. 5-12
Artikel 14	Artikel 34
Artikel 15	Artikel 35
Artikel 16	Artikel 36
Artikel 22	—
Artikel 22a, stk. 1	Artikel 38, stk. 1
Artikel 22a, stk. 2	—
Artikel 22a, stk. 3	Artikel 38, stk. 2
Artikel 23	Artikel 39
Artikel 24	Artikel 40
Artikel 25	Artikel 41
Artikel 26, stk. 1	Artikel 42
Artikel 26, stk. 2	—
Artikel 27	Artikel 43

Forordning (EØF) nr. 805/68	Denne forordning
Artikel 28	Artikel 44
Artikel 29	—
Artikel 30	Artikel 45
Artikel 30a	—
Artikel 31	Artikel 46
Artikel 32	—
Artikel 33	—
Bilag	—
Bilag II	—